

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 15ης Δεκεμβρίου 2005

σχετικά με πρόταση κανονισμού (ΕΚ) για τις πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών

(CON/2005/56)

(2005/C 336/07)

Στις 14 Οκτωβρίου 2005 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατύπωση γνώμης σχετικά με «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών» [COM(2005) 343 τελικό, εφεξής «προτεινόμενος κανονισμός»] ⁽¹⁾.

Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται κατ' αρχήν στο άρθρο 105 παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε συνδυασμό με το άρθρο 105 παράγραφος 2 τέταρτη περίπτωση, καθώς ο προτεινόμενος κανονισμός αφορά ένα από τα βασικά καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ), και συγκεκριμένα το καθήκον του να προωθεί την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών ⁽²⁾. Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη περίοδος του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

1. Υποχρεώσεις των ενδιαμέσων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών

- 1.1. Ο ορισμός του «ενδιάμεσου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών» στο άρθρο 3 παράγραφος 6 του προτεινόμενου κανονισμού αναφέρεται σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών «ο οποίος δεν υπηρετεί ούτε τον πληρωτή ούτε τον δικαιούχο της πληρωμής και ο οποίος μετέχει στην εκτέλεση της μεταφοράς χρηματικών ποσών». Εφόσον οι διαχειριστές συστημάτων πληρωμών, συμψηφισμού και διακανονισμού και οι πάροχοι υπηρεσιών μηνυμάτων μετέχουν στην εκτέλεση της μεταφοράς χρηματικών ποσών, φαίνεται πως εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού.
- 1.2. Ωστόσο, οι εν λόγω διαχειριστές και πάροχοι υπηρεσιών δε συνδέονται με τους πληρωτές ή τους δικαιούχους πληρωμής άμεσα, με σχέση πελάτη, και, ως εκ τούτου, δε διαθέτουν όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει του προτεινόμενου κανονισμού. Για αυτόν το λόγο, οι υποχρεώσεις θα έπρεπε να βαρύνουν μόνο τα πιστωτικά ιδρύματα που μετέχουν άμεσα σε σχέσεις με πελάτες ή τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα που μετέχουν στην αλυσίδα των πληρωμών για την εκτέλεση των μεταφορών χρηματικών ποσών, δεδομένου ότι αυτά θα είχαν στην κατοχή τους τις απαραίτητες πληροφορίες ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Η παρούσα γνώμη βασίζεται στο κείμενο του προτεινόμενου κανονισμού με ημερομηνία 26 Ιουλίου 2005, σε σχέση με το οποίο ζητήθηκε επίσημα η γνώμη της ΕΚΤ. Πάντως, η ΕΚΤ γνωρίζει ότι το εν λόγω κείμενο υπέστη περαιτέρω επεξεργασία σε επίπεδο ομάδας εργασίας του Συμβουλίου στη διάρκεια της βρετανικής προεδρίας.

⁽²⁾ Επιπλέον, η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στο άρθρο 22 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που αφορά το καθήκον της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών να εξασφαλίζουν, μεταξύ άλλων, αποτελεσματικά και υγιή συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών, εντός της Κοινότητας και με άλλες χώρες.

⁽³⁾ Δηλαδή τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει των διατάξεων των κεφαλαίων II και III του προτεινόμενου κανονισμού. Παρόμοιο σχόλιο διατυπώθηκε στην παράγραφο 12 της γνώμης CON/2005/2 της ΕΚΤ της 4ης Φεβρουαρίου 2005, η οποία εκδόθηκε κατόπιν αιτήματος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΕΕ C 40 της 17.2.2005, σ. 9). Στην εν λόγω γνώμη η ΕΚΤ τόνισε ότι οι διαχειριστές συστημάτων πληρωμών μπορούν απλώς να ελέγξουν την ύπαρξη ορισμένων πληροφοριών σε κάποιο πεδίο, όχι όμως και την ποιότητα, την πληρότητα, την ακρίβεια ή τη σημασία των εν λόγω πληροφοριών. Η ΕΚΤ συνέστησε την εξάιρεση των διαχειριστών συστημάτων πληρωμών από την όποια υποχρέωση εξακρίβωσης της ταυτότητας των δικαιούχων πληρωμών, με την επιφύλαξη της υποχρέωσής τους να διασφαλίζουν τη δυνατότητα αποτελεσματικού προσδιορισμού των εντολών πληρωμής που εισάγονται στα συστήματα πληρωμών μέσω της πρόφορης εξακρίβωσης της ταυτότητας των συμμετεχόντων σε αυτά.

- 1.3. Υπό το φως των παραπάνω η ΕΚΤ συστήνει ένθερμα την εισαγωγή, αφενός, ρητής εξαίρεσης των διαχειριστών συστημάτων πληρωμών, συμψηφισμού και διακανονισμού και των παρόχων υπηρεσιών μηνυμάτων από το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού και, αφετέρου, μιας αιτιολογικής σκέψης για διευκρινιστικούς σκοπούς. Η παραπάνω εξαίρεση θα τελούσε υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης των υπό θεώρηση διαχειριστών συστημάτων να διασφαλίζουν τη δυνατότητα αποτελεσματικού προσδιορισμού των εντολών πληρωμής που εισάγονται στα εν λόγω συστήματα μέσω της πρόσφορης εξακρίβωσης της ταυτότητας των συμμετεχόντων σε αυτά. Εν προκειμένω η ΕΚΤ παρατηρεί ότι η τρίτη οδηγία σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες περιέχει αιτιολογική σκέψη, στην οποία διευκρινίζεται ότι νομικά ή φυσικά πρόσωπα που παρέχουν σε πιστωτικά ή χρηματοοικονομικά ιδρύματα απλώς συστήματα μηνυμάτων ή άλλα συστήματα υποστήριξης για τη διαβίβαση κεφαλαίων ή συστήματα συμψηφισμού και διακανονισμού δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ⁽¹⁾.
- 1.4. Εξάλλου, το άρθρο 13 παράγραφος 2 του προτεινόμενου κανονισμού αφορά τις υποχρεώσεις των ενδιάμεσων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών σε περιπτώσεις που αυτοί δε λαμβάνουν πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή. Οι παράγραφοι 12 και 13 του αναθεωρημένου ερμηνευτικού σημειώματος για την ειδική σύσταση VII της ομάδας χρηματοοικονομικής δράσης (Financial Action Task Force, FATF) όσον αφορά τις ηλεκτρονικές μεταφορές χρηματικών ποσών ⁽²⁾ (εφεξής «ερμηνευτικό σημείωμα») δεν περιέχουν παρόμοια υποχρέωση όσον αφορά τις πληροφορίες. Εν προκειμένω η ΕΚΤ τάσσεται κατά της πρότασης περί ανάθεσης στον ενδιάμεσο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών της ευθύνης για την ενημέρωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ως προς το ελλείπες των πληροφοριών. Θα ήταν σκοπιμότερο η εν λόγω υποχρέωση να βαρύνει τα άμεσα εμπλεκόμενα μέρη, ήτοι τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, δεδομένου ότι αυτοί θα διέθεταν σε κάθε περίπτωση τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει των διατάξεων των κεφαλαίων II και III του προτεινόμενου κανονισμού. Οι μόνες υποχρεώσεις ενός ενδιάμεσου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών θα έπρεπε να είναι εκείνες που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13 παράγραφος 1 του προτεινόμενου κανονισμού, τα οποία απαιτούν τη διαφύλαξη κάθε πληροφορίας σχετικά με τον πληρωτή, η οποία συνοδεύει τη μεταφορά χρημάτων, και τη φύλαξή της σε αρχείο επί πενταετία. Για αυτόν το λόγο, ενδείκνυται η διαγραφή της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του προτεινόμενου κανονισμού στο σύνολό της.

2. Ορισμοί

- 2.1. Ως γενικό σχόλιο σημειώνεται ότι είναι ευκαταία η διασφάλιση όσο το δυνατό μεγαλύτερης συνοχής ανάμεσα στους ορισμούς του άρθρου 4 της προτεινόμενης οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά ⁽³⁾ και στους ορισμούς του προτεινόμενου κανονισμού, ιδίως δε όσον αφορά τον ορισμό του «χρήστη υπηρεσιών πληρωμών» στο άρθρο 3 παράγραφος 8 του εν λόγω κανονισμού.
- 2.2. Η ειδική σύσταση VII για τις ηλεκτρονικές μεταφορές χρηματικών ποσών (Special Recommendation VII, εφεξής «SR VII»), την οποία έχει εκδώσει η FATF, καταλαμβάνει ρητά τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών έμβασης χρηματικών ποσών. Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν περιέχει ρητή μνεία στους παρόχους υπηρεσιών έμβασης χρηματικών ποσών. Αν και ο ορισμός της έννοιας του «παρόχου υπηρεσιών πληρωμών» του άρθρου 3 παράγραφος 5 του προτεινόμενου κανονισμού κατά πάσα πιθανότητα θα περιλαμβάνει και τους παρόχους υπηρεσιών έμβασης χρηματικών ποσών, θα μπορούσε να προστεθεί μνεία σε αυτούς στο κείμενο του εν λόγω ορισμού, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός συνάδει κατηγορηματικά με την SR VII.
- 2.3. Εξάλλου, θα πρέπει να προστεθεί ορισμός για τον «αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό» που θα αντικατοπτρίζει τους διαφορετικούς δυνατούς συνδυασμούς δεδομένων που απαιτούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πληρωτή.

3. Εμπορικές συναλλαγές

- 3.1. Η ΕΚΤ παρατηρεί ότι η αιτιολογική σκέψη 6 του προτεινόμενου κανονισμού αφορά την υπό όρους εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, μεταξύ άλλων, των μεταφορών χρηματικών ποσών που απορρέουν από «εμπορικές συναλλαγές». Χωρίς να υπάρχει ορισμός της έννοιας «εμπορική συναλλαγή», στο άρθρο 2 παράγραφος 2 ορίζεται ότι ο προτεινόμενος κανονισμός «δεν ισχύει για τις μεταφορές χρηματικών ποσών οι οποίες απορρέουν από εμπορική συναλλαγή εκτελούμενη μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας ή άλλου παρεμφερούς μέσου πληρωμής».

⁽¹⁾ Αιτιολογική σκέψη 34 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 2005 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15).

⁽²⁾ Το κείμενο είναι διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο της FATF (www.fatf-gafi.org).

⁽³⁾ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2000/12/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, COM(2005) 603 τελικό. Το κείμενο είναι διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο της Επιτροπής (www.europa.eu.int).

- 3.2. Στο σημείο 10.a του ερμηνευτικού σημειώματος δεν χρησιμοποιείται συγκεκριμένα ο όρος «εμπορικός». Αντ' αυτού ορίζεται ότι η SR VII δεν καταλαμβάνει τις μεταφορές χρηματικών ποσών που απορρέουν από συναλλαγές εκτελούμενες μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας, εφόσον όλες οι μεταφορές που απορρέουν από τη συναλλαγή συνοδεύονται από τον αριθμό της πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας. Ωστόσο, το σημείο 10.a αναφέρει επίσης ότι όταν οι πιστωτικές ή χρεωστικές κάρτες χρησιμοποιούνται ως σύστημα πληρωμών με σκοπό την πραγματοποίηση μεταφοράς χρηματικού ποσού, καταλαμβάνονται από την SR VII, οι δε απαραίτητες πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο μήνυμα. Αυτό υποδηλώνει ότι η SR VII διακρίνει ανάμεσα στη χρήση καρτών με σκοπό την πληρωμή για αγαθά και υπηρεσίες (που δεν καταλαμβάνεται από την SR VII) και στη χρήση καρτών με σκοπό την πραγματοποίηση μεταφορών πιστώσεων (που καταλαμβάνεται). Προς διασφάλιση μεγαλύτερης συνοχής με το ερμηνευτικό σημείωμα, η ΕΚΤ προτείνει την αναδιατύπωση της αιτιολογικής σκέψης 6 και της πρώτης υποπαραγράφου του άρθρου 2 παράγραφος 2 του προτεινόμενου κανονισμού⁽¹⁾.
- 3.3. Γενικά, το άρθρο 2 παράγραφος 2 του προτεινόμενου κανονισμού φαίνεται πως εδράζεται στην παραδοχή ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή/και του δικαιούχου είναι ανά πάσα στιγμή σε θέση να εξακριβώσει εάν οι πιστωτικές και χρεωστικές κάρτες έχουν χρησιμοποιηθεί με σκοπό την πληρωμή για αγαθά και υπηρεσίες ή την πραγματοποίηση μεταφορών πιστώσεων. Ωστόσο, η παραδοχή αυτή δεν είναι πάντα ορθή, διότι οποιοδήποτε είδος μέσου πληρωμής μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τέτοιες συναλλαγές. Όταν μία πληρωμή εκτελείται μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας, μόνο ο κύριος/διαχειριστής του συστήματος της πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας λαμβάνει πληροφορίες από τις οποίες μπορεί να συναγάγει το σκοπό στον οποίο ερείδεται η συναλλαγή. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου λαμβάνουν μόνο τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για το διακανονισμό της συναλλαγής στο λογαριασμό του πελάτη τους, δε λαμβάνουν δηλαδή πληροφορίες για το σκοπό στον οποίο ερείδεται η συναλλαγή. Για αυτόν το λόγο, η υποχρεωτική υπαγωγή των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών σε καθεστώς που θα απαιτούσε από αυτούς να ελέγχουν το σκοπό τέτοιων συναλλαγών δεν θα συνέβαλλε στην ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών. Έτσι, μολονότι η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται την επιθυμία να εξαιρεθούν από την υποχρέωση παροχής πλήρων πληροφοριών σχετικά με τον πληρωτή όσες συναλλαγές εκτελούνται μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας ενόψει της πληρωμής για αγαθά και υπηρεσίες, η πρόταση φαίνεται πως παραμένει ανεφάρμοστη στην πράξη, καθώς οι οντότητες που υπάγονται στον προτεινόμενο κανονισμό δε διαθέτουν τα μέσα που θα τους επέτρεπαν, σε κάθε περίπτωση, να εξακριβώσουν το λόγο στον οποίο ερείδεται η πραγματοποίηση ορισμένης πληρωμής. Ωστόσο, ίσως η πραγματική πρόθεση που ενυπάρχει στο άρθρο 2 παράγραφος 2 να συνίσταται στο ότι ο διακανονισμός (μέσω του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή) του λογαριασμού που συνδέεται με τις συναλλαγές τις εκτελούμενες από τον πληρωτή μέσω πιστωτικής κάρτας δεν αποτελεί μέρος κάποιας μεταφοράς πίστωσης που θα μπορούσε να έχει κινηθεί με χρήση της πιστωτικής κάρτας, αλλά μία εντελώς διακριτή μεταφορά πίστωσης από τον πληρωτή προς την εκδότη της πιστωτικής κάρτας εταιρεία. Εάν όντως ισχύει αυτό, η ΕΚΤ συμφωνεί με το περιεχόμενο του άρθρου 2 παράγραφος 2, αν και, χάριν της ασφάλειας δικαίου, θα πρότεινε την αποσαφήνιση παραπάνω πρόθεσης στο κείμενο του προτεινόμενου κανονισμού.

4. Ομαδοποιημένες μεταφορές χρηματικών ποσών

Το άρθρο 7 παράγραφος 2 του προτεινόμενου κανονισμού διέπει τις ομαδοποιημένες μεταφορές χρηματικών ποσών σε δικαιούχους εκτός Κοινότητας. Οι μεταφορές αυτές αφορούν μεμονωμένες μεταφορές χρηματικών ποσών από έναν πληρωτή σε διαφορετικούς δικαιούχους, οι οποίες έχουν ομαδοποιηθεί και κατόπιν «διαχωρίζονται» συνήθως από τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εμπλέκεται στη σχετική επεξεργασία ή από κάποιο διαχειριστή συστήματος πληρωμών, ενώ στη συνέχεια ταξινομούνται ανάλογα με τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου. Για αυτόν το λόγο, ούτε ο δικαιούχος ούτε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του θα είναι σε θέση να εξακριβώσουν εάν τα κεφάλαια που έλαβαν είχαν αρχικά μεταφερθεί ομαδοποιημένα. Εάν ο δικαιούχος είναι εγκατεστημένος σε χώρα η οποία συμμετέχει στη FATF, τότε και η χώρα αυτή πρέπει να εφαρμόσει την SR VII. Συνεπώς, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου θα πρέπει να επικοινωνήσει με τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή στην Κοινότητα ή με τον πρώτο ενδιάμεσο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, προκειμένου να λάβει τις σχετικές πληροφορίες. Κατόπιν τούτου, επισημαίνεται ότι η χρήση ομαδοποιημένων μεταφορών χρηματικών ποσών σε διασυνοριακό επίπεδο θα εγείρει μεγάλο αριθμό αιτημάτων για παροχή πληροφοριών σχετικά με τον πληρωτή.

5. Συμφωνίες με εδάφη ή χώρες εκτός Κοινότητας

Το άρθρο 18 του προτεινόμενου κανονισμού ορίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει σε κράτη μέλη να συνάπτουν με χώρες ή εδάφη που δεν αποτελούν μέρος της κοινοτικής επικράτειας συμφωνίες που προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του προτεινόμενου κανονισμού. Η παροχή της δυνατότητας αυτής υπόκειται στην

⁽¹⁾ Ταυτόχρονα η ΕΚΤ επισημαίνει την ελαφρώς συγκεκριμένη ορολογία του ερμηνευτικού σημειώματος που αναφέρεται στη χρήση καρτών ως «συστημάτων πληρωμών», όταν ορίζει ότι οι πληρωμές με κάρτες που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά πιστώσεων καταλαμβάνονται από την SR VII.

πλήρωση συγκεκριμένων όρων. Ενόψει της ενοποίησης των χρηματοπιστωτικών αγορών στην ΕΕ και της διαμόρφωσης του ενιαίου χώρου πληρωμών για το ευρώ, ο πρώτος και ο τρίτος όρος (δηλαδή, ότι οι χώρες ή τα εδάφη τελούν υπό καθεστώς νομισματικής ένωσης με το υπόψη κράτος μέλος ή αποτελούν μέρος της νομισματικής επικράτειας του υπόψη κράτους μέλους και ότι υποχρεώνουν τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες με αυτούς που θεσπίζονται βάσει του προτεινόμενου κανονισμού) φαίνεται ότι είναι ικανοί για την επίτευξη των στόχων της προϋπόθεσης χορήγησης της παραπάνω δυνατότητας. Έτσι, ο δεύτερος όρος (σύμφωνα με τον οποίο οι χώρες ή τα εδάφη συμμετέχουν στα συστήματα πληρωμών και συμψηφισμού του υπόψη κράτους μέλους) θα μπορούσε να διαγραφεί.

6. Προτάσεις διατύπωσης

Σε περίπτωση που οι παραπάνω προτάσεις οδηγήσουν σε τροποποιήσεις του προτεινόμενου κανονισμού, το παράρτημα περιέχει σχετικές προτάσεις διατύπωσης.

Φρανκφούρτη, 15 Δεκεμβρίου 2005.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ

Jean-Claude TRICHET

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ⁽¹⁾ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΕΚΤ ⁽²⁾

Τροποποίηση 1

Αιτιολογική σκέψη 6

[Προτείνεται η παρεμβολή νέας αιτιολογικής σκέψης 6 και η συνακόλουθη αναδιάταξη των λοιπών αιτιολογικών σκέψεων.]

Στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υπόκειται κάθε οντότητα της αλυσίδας πληρωμών που διασφαλίζει την εκτέλεση των μεταφορών χρηματικών ποσών και συνδέεται με τον πληρωτή και το δικαιούχο πληρωμής με σχέση πελάτη. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τόσο οι διαχειριστές συστημάτων πληρωμών, συμψηφισμού και διακανονισμού όσο και οι πάροχοι υπηρεσιών μηνυμάτων, δεδομένου ότι ως προς αυτούς δεν υφίσταται τέτοια σχέση.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 1.1 — 1.3 της γνώμης

Τροποποίηση 2

Αιτιολογική σκέψη 6

(6) Εξαιτίας του μικρότερου κινδύνου να συνδέεται η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας με μεταφορές χρηματικών ποσών όταν πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εμπορικής συναλλαγής ή όταν πληρωτής και δικαιούχος είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που ενεργούν για ίδιο λογαριασμό, είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν οι εν λόγω μεταφορές από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού υπό τον όρο ότι θα είναι ανά πάσα στιγμή δυνατός ο εντοπισμός του πληρωτή.

(6) Στις περιπτώσεις όπου είναι μικρότερος ο κίνδυνος να συνδέεται η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας με μεταφορές χρηματικών ποσών, είναι σκόπιμο να εξαιρούνται οι εν λόγω μεταφορές από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Οι εξαιρέσεις αυτές καλύπτουν πιστωτικές ή χρεωστικές κάρτες, αναλήψεις από αυτόματες ταμειακές μηχανές, απευθείας χρέωση λογαριασμών, επιταγές με ηλεκτρονική επεξεργασία, πληρωμές φόρων, προστίμων ή άλλων τελών, και τις περιπτώσεις όπου ο πληρωτής και ο δικαιούχος είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που ενεργούν για ίδιο λογαριασμό.

Επιπλέον, προκειμένου να αντικατοπτρίζονται τα χαρακτηριστικά των εθνικών συστημάτων πληρωμών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εξαιρούν τις ηλεκτρονικές πληρωμές («gigo»), υπό τον όρο ότι θα είναι ανά πάσα στιγμή δυνατός ο εντοπισμός της μεταφοράς μέχρι τον πληρωτή. Στις περιπτώσεις όπου τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει την παρέκκλιση για το ηλεκτρονικό χρήμα που περιλαμβάνεται στην οδηγία 2005/60/ΕΚ, η παρέκκλιση αυτή θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στον παρόντα κανονισμό, υπό τον όρο ότι το ποσό που αποτελεί αντικείμενο συναλλαγής δεν υπερβαίνει τα 1 000 ευρώ.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 3.1 — 3.3 της γνώμης

Τροποποίηση 3

Άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτη υποπαράγραφος

2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις μεταφορές χρηματικών ποσών οι οποίες απορρέουν από εμπορική συναλλαγή εκτελούμενη μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας ή άλλου παρεμφερούς μέσου πληρωμής, υπό τον όρο ότι όλες οι μεταφορές χρηματικών ποσών που απορρέουν από την υπόψη εμπορική συναλλαγή συνοδεύονται από αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό ο οποίος επιτρέπει τον εντοπισμό του πληρωτή.

2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις μεταφορές χρηματικών ποσών οι οποίες απορρέουν από συναλλαγή εκτελούμενη μέσω πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας ή άλλου παρεμφερούς μέσου πληρωμής, εκτός εάν η πιστωτική ή χρεωστική κάρτα χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση μεταφοράς πίστωσης, υπό τον όρο ότι όλες οι μεταφορές χρηματικών ποσών που απορρέουν από την υπόψη συναλλαγή συνοδεύονται από αποκλειστικό αναγνωριστικό κωδικό ο οποίος επιτρέπει τον εντοπισμό του πληρωτή.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 3.1 — 3.3 της γνώμης

⁽¹⁾ Οι πλάγιοι χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο αφορούν τα σημεία του κειμένου, τη διαγραφή των οποίων προτείνει η ΕΚΤ.

⁽²⁾ Οι έντονοι χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο αφορούν τα σημεία του κειμένου, την προσθήκη των οποίων προτείνει η ΕΚΤ.

Τροποποίηση 4

Άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερη υποπαράγραφος

[Προτείνεται η παρεμβολή νέας δεύτερης υποπαράγραφου στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και η επαναρίθμηση της υφιστάμενης δεύτερης υποπαράγραφου ως τρίτης.]

Δεν υπόκειται στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού οι διαχειριστές συστημάτων πληρωμών, συμψηφισμού και διακανονισμού ή οι πάροχοι υπηρεσιών μηνυμάτων.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 1.1 — 1.3 της γνώμης

Τροποποίηση 5

Άρθρο 3 παράγραφος 5

5. «Πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου η επιχειρηματική δραστηριότητα περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών σε χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

5. «Πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, **συμπεριλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών έμβασης χρηματικών ποσών**, του οποίου η επιχειρηματική δραστηριότητα περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών σε χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 2.2 της γνώμης

Τροποποίηση 6

Άρθρο 3 παράγραφος 8

8. «Χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμών, υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου πληρωμής.

8. «Χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμών υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου πληρωμής **ή και των δύο**.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 2.1 της γνώμης

Τροποποίηση 7

Άρθρο 3 παράγραφος 10

[Στο υφιστάμενο κείμενο του άρθρου 3 δεν υπάρχει παράγραφος 10. Προτείνεται η εισαγωγή ενός πρόσθετου ορισμού.]

10. «**Αποκλειστικός αναγνωριστικός κωδικός**»: ο **συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που καθορίζεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα πρωτόκολλα του συστήματος πληρωμών και διακανονισμού ή του συστήματος μηνυμάτων, που χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση της μεταφοράς.**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 2.3 της γνώμης

Τροποποίηση 8

Άρθρο 13 παράγραφος 2

2. Εάν, στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ένας ενδιαμέσος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν λάβει [Διαγραφή] πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή, ενημερώνει καταλλήλως τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου κατά την μεταφορά του χρηματικού ποσού.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 1.4 της γνώμης

Τροποποίηση 9

Άρθρο 18 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β)

β) συμμετέχουν στα συστήματα πληρωμών και συμψηφισμού του υπόψη κράτους μέλους, β) [Διαγραφή]

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 5 της γνώμης